miela, didis, pilietis, malonigas, galingas, turtinga, brangi.

Laipsniavimai: gilčiausias, plačiausias, grąžčiausia, saloniausia, brangiausia.

Personifikacija: „Bėkit, bėkit, mūsų ugnys" „dreba nuo saločių aplestos ugnies „Lietuva-motule".

Retoriniai sušukimai: „Bėkit, bėkit, mūsų ugnys, į anamas gulbiausias!", „Išskambėkit, mūsų dainos, po šalis plačiausias!", „In grąžčiausią, saloniausią, Lietuvą-motulę!", „In mūsų prabočių brangiausią šalį", „Čia tiek atminimų atsirado širdis!", „atminimais taip turtinga ir brangi kaip niekad", „Bus pas anuos kaip ir buvus, Lietuvas bėgyje!", „Kur mūsų sodybos, kur kapų kapai", „Jų tėviška Žemaloje dangų gali!", „Malonigas ir galingas per visas gadynes!".

Deminutyvai: semenį, motulė, žvangučiai.

Metaforos: „Čia prakaitu mūsų aplaistyta žemė", „tiek atminimų atsirado širdis" „atminimais taip turtinga ir brangi kaip niekad".

10.

2020-03-01 Publicistinis stilius - kalbama aktualia tema, išreiškiamas požiūris, įtaigi kalba (dera dalyvaujamasis ir vaizduojamasis).

Maironio lyrikos bruožai ir reikšmė

1. Maironio lyrika išsiekė subjektyvaus pasaulio vertę. Maironio ~~var. M~~ vaizduojamas objektas tampa asmens santykis su savimi ir pasauliu, To to santykio apmąstymas ar jausminis išgyvenimas. Dažnas Maironio eilėraštis atskleidžia vidinį, darnaus pilietinio išgyvenimą, kuriamas gyvas psichologinis vyksmas, minų akyse kinta, skleidžiasi jausmas ir mintis.

2. Turinys (intensyvūs, dramatiški išgyvenimai, aktualios idėjos, vertybės) lemia eilėraščio struktūrą, poetinės kalbos pobūdį. Turiningas dvasinis pasaulis dažnai atskleidžiamas lyrinio subjekto monologu. Kiekvieno kalbėtojas kreipiasi į menamą pašnekovą. Eilėraščių kompozicija darni, logiška, aiški. Jei suskirstymas padrikumas. Maironio poezijoje jungiasi 2 pradai - jausmiškas atvirumas, emociškumas ir racionalumas diskutuojantis subjektyvų išgyvenimą skleidžia. Poetas didelį dėmesį skiria klasicizmui žodžio, daiktų prisiminimams.

3. Kuriuos herojinių vaizdai, aktualios tautinio atgimimo idėjos, viešo kalbėjimo situacijų reikalavimai ir atitinkamas žodžio - grynas, aiškus ir skambus. Maironis išvengtino pakilų, nekasdieniškų kalbėjimą, iškilmingą aukštąjį stilių. Visdėlto iškilmingas kalbėjimas neprieštarauja natūralumo, reikšmingas daiktų.

kosios poezijos ir romantinės paveldėjimas. Jis įgavo įspūdingo raiškumo, melodingumo.

4. Jau XIX a. pab. lietuvių poetų kūryboje vyravo skaitytojo sielos, kurios svarbiausias pergyvenimas vienodas skirtingų skaitytojų sielose. Taip atsitiko Baranauskui sukūrus „Anykščių šilelį" (73 skiem. eilėtėje). Nors ši eilėdara buvo eilinojama gana ilgai ji nebuvo paranki ir nelabai tiko minčiai laisvai, kuriojo kūrėjas yra nepatenkintas. Maironis įkūrė skaitytojų eilėdarą, kuri pagrįsta dėsningu kirčiuotų ir nekirčiuotų skiemenų kaitalojimusi eilėtėje. Ši eilėdara buvo patogesnė. Eilėtata kalbai suskambo natūraliai, lengvai. Skirtingą ritmiką Maironis vykusiai derino su eilėraščio turiniu.

Maironio kūrybos temos:

1. Poeto ir poezijos tema - „Jei nebus tavęs nemylės" „Poezija"
2. Tėvynės paveldėtos - „Mano gimtinė", „Kur bėga Šešupė"
3. Tautinio atgimimo idėjos - „Iš nosies kraujo", „Vilnius", „Nebeverkšlenki upės", „Skausmo balsas", „Mano nuoskaudoms".
4. Individualūs išgyvenimai - „Vakaras", „Žinykim kaip dūnas", „Paskutiniam sapne", „Ūkinio žemė", „Lakštingalos naktys", „Aš kūrėjas kalno", „Aš sukiu iš aksomo", „Skundžiu vakarui"

9. Teksto raiška, temos, stilius. Stilius ir argumentai.

1. Maironio kūryba ir jos reikšmė lietuvių literatūrai. 291 psl. 9
2. Kas Maironį laikė grynu lietuvių kalbos? Jo kūryboje atsispindėjo lietuvos istorija.
3. Kiekvieno poetų eilių struktūra yra stabili, nepajudinama ir tuo pačiu yra didelis malonumas jiems skaityti. Abu poetai buvo labai meistriški. +
4. „Ko Maironio prisimę", „Maironio eilėmis ir šiandien galima alsuoti; ir šiandien gyvas malonumas skaityti gerąją jų garsais". +
5. Todėl, kad jo kūryba turi vienytį tautą - ji turi suvienyti ne vieną rūbotą raginą, ovisą tautą jos istoriją. +
6. Maironio laikas yra istoriją vedanti nuo dietinės praeities per dabartį nuvarantį ateitį +
7. Šeriai, kuriuos autoriaus nuomone poetas „tapydamas pasaulio širdimi - ar širdimi galėjo tapyti tautos širdelę, suvienyti jį.
8. Todėl, kad tam reikia istorinių ir biografinių apibūdinimų, kurios nepasiekiamos.
9. Kūrinio - epika, žanras - skirstymas, stilius - publicistinės, nes gana subjektyvus dėstomi faktai ir argumentai, norima įtikinti skaitytoją.

9.